

Починаючи з 2000 року участь України в сфері миротворчості розширюється з року в рік. У 2001 році українські миротворці вперше прибули до Східного Тимору, у 2002 році – до Конго. У 2003 році Україні було запропоновано взяти участь у першій миротворчій місії Європейського Союзу у Боснії та Герцеговині, і вперше українські правоохоронці почали працювати у місії ЄС. У 2004 році – у Ліберії та місії ОБСЄ у Македонії. Це визнання великого професіоналізму наших працівників та їх відповідального ставлення до виконання своїх завдань. У 2005 році наші миротворці відбули до місії ООН у Судані. У 2009 році вперше наші миротворці відбули до місії ООН у Кот-д'Івуарі. (2)

На сьогодні Україна як одна з держав-засновниць ООН та відповідальний член міжнародного співтовариства, продовжує брати активну участь у миротворчих місіях, здійснюючи разом з іншими країнами важливий внесок у зміцнення миру та стабільності, розв'язання збройних конфліктів і недопущення виникнення нових осередків напруження.

Наша держава, беручи участь у миротворчих місіях, виходить із необхідності забезпечення захисту та реалізації національних інтересів, посилення власної ролі у міжнародній діяльності, спрямованій на підтримання миру і безпеки у світі, підвищення міжнародного авторитету України та підтвердження її євроінтеграційного курсу.

Список бібліографічних посилань:

1. Заросило В. О. Історичні аспекти міжнародного миротворчого руху та участі працівників ОВС України в міжнародних миротворчих місіях участі // Міжнародний науковий журнал «Інтернаука», №2 (2), 2017. С. 66-69.

2. Миротворчі місії. Історія участі. URL: <https://smc.naiau.kiev.ua/istotiya-uchasti.html>.

УДК: 006:368. 87

Ігор Юрійович ТАРАСОВ,

доцент кафедри маркетингу і комерційної діяльності Харківського державного університету харчування та торгівлі, кандидат економічних наук

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-6086-1983>

ЗАСТОСУВАННЯ СТАНДАРТІВ SOLVENCY II ЯК ЧИННИК ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЙНОЇ ТА КРИМІНАЛЬНОЇ СКЛАДОВОЇ У СТРАХОВОМУ БІЗНЕСІ

Стратегічною метою зовнішньої політики України є повноцінне членство в Європейському Союзі, а на її досягнення має бути

орієнтована внутрішня економічна політика через імплементацію відповідних міжнародних стандартів і норм.

Метою концепції Solvency II – є встановлення рамок діяльності страхових компаній, збільшуючи прозорість і дисципліну на ринку. У країнах Європи повним ходом йде впровадження усіх трьох рівнів (pillars) Solvency II: кількісних, якісних вимог, а також ринкової дисципліни (1). Перехід на стандарти Solvency II є переходом до економічно обґрунтованої і побудованої на ризику моделі наглядового регулювання, а його основні цілі: підтримка інтересів страхувальника і захист споживача страхових послуг; розробка нових стандартів роботи для страхового нагляду, які засновані на оцінці ризиків і не націлені, виключно на «кількісні» показники; розширення області ризику економічних нормативів і введення в страхові компанії системи ризик-менеджменту і управління ризиками; створення «єдиного правового поля» на страховому ринку Європейської економічної спільноти; забезпечення «прозорості» основних страхових ризиків; приведення страхового ринку у відповідність до нових міжнародних розробок по МСФЗ.

Зміна моделі оцінки платоспроможності і управління ризиком у страховому секторі виходитиме за рамки традиційних методів і інструментів аналізу, оскільки новий підхід вимагає від страхових компаній зосередженості на більше сучасних методах аналізу ризику і оцінки капіталу. Директива вводить нові вимоги, що стосуються виду і якості даних, а також звітності управлінської інформації про стратегію, результати, ризики і структуру фірми. Це покладає на страховиків нові обов'язки, які у міру імплементації Директиви розширюватимуться. Потрібно відмітити, що регулювальник зможе також мати додатковий вплив на стратегічні ділові рішення, оскільки потрібно в них враховувати затверджені органами фінансового нагляду алгоритми оцінки ризику. Зміцнення ролі регулювальника удосконалює процес нагляду за фінансовою безпекою діючих на ринку страхових компаній, що має ключове значення для безпеки клієнтів, а разом із цим, усього фінансового сектора.

У Pillar 3, що розглядає питання звітності перед регулювальниками і суспільством, Solvency II висуває численні нові вимоги, з якими зіткнуться страхові компанії. Окрім додаткової інформації, яка має розкриватися регулювальникам, інвесторам, фінансовим аналітикам і іншим зацікавленим сторонам, Європейське управління страхування і недержавного пенсійного забезпечення планує розробити узгоджену концепцію звітності на усій території ЄС.

Впровадження Solvency II забезпечує можливість вдосконалення вимог до платоспроможності страховиків шляхом: впровадження системи, яка базується на обліку чинників ризику (ризик-менеджменту); використання інтегрованого підходу до формування страхових резервів і

вимог до капіталу; використання внутрішніх моделей управління капіталом страховика; мінімізації впливу ризиків шляхом їх диверсифікації.

Таким чином, адаптація національного законодавства до стандартів Solvency II сприятиме вдосконаленню системи управління страховою компанією, підвищенню рівня довіри населення до ринку страхових послуг, розвитку конкуренції всередині ринку, що в сукупності спричинить прискорення темпів зростання і розвитку страхового ринку України.

Таблиця 1. Наслідки впровадження Solvency II

Нововведення Solvency II	Економічні наслідки	
	Позитивні	Негативні
Впровадження пруденційних нормативів і величини вимог до розміру власного капіталу	Мінімізація вірогідності виникнення банкрутства серед страхових компаній, зростання рівня довіри до них із боку страхувальників і застрахованих осіб	Ускладнить діяльність страхових компаній із невеликим рівнем капіталізації і з обмеженим доступом до джерел фінансових ресурсів, що може спричинити деяке скорочення кількості функціонуючих страхових компаній
Забезпечення умов для ефективнішого розміщення капіталу страхових організацій в економіці	Зниження вартості страхових продуктів і, як наслідок, підвищення їх привабливості для споживачів	Брак інвестиційно привабливих інструментів для інвестування
Впровадження системи ризик-менеджменту	Розвиток конкуренції, забезпечення прозорості ринку і поліпшення якості послуг, що надаються	Необхідність присутності професійних актуаріїв, основне завдання яких проводити моделювання ризиків

Список бібліографічних посилань:

1. Как Solvency II изменит страховую отрасль в будущем URL: <http://www.kpmg.com/BY/ru/IssuesAndInsights/ArticlesPublications/Press%20Releases/Documents/Solvency%20II.pdf>